

[Dahlgaard.]

i Anledning af de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremkom med, skal jeg kun sige, at jeg takker for dem. Jeg skal dog sige, at den Udtalelse, det ærede Medlem benyttede, at dette Spørgsmaal ikke længere laa i Radoraadets Haand, det var overgivet til Pressens Telegramudvalg, er i hvert Fald ikke formelt rigtig. Den Slags ligger altid i Radoraadets Haand; der har Loven lagt det. Loven siger: Raadet fastsætter de almindelige Principper, som skal gælde for Programmerne for Statens Radiospredning, og er ansvarligt for, at Programmerne er af alsidig kulturel og oplysende Art. Er det rent praktisk henlagt til Pressens Telegramudvalg, kan det selvfølgelig kun være med den Modifikation, at Radoraadet er i Stand til til enhver Tid med almindeligt Varsel at opsigte Ordningen eller gribe ind deroverfor.

Endnu har jeg kun en Bemærkning til den højtærede Minister angaaende Benzinspørgsmaalet. Jeg kan desværre ikke, hvor gerne jeg end vilde, i Dag igen takke Ministeren for de Anskuelse, han fremsætter. Det, der præger Ministerens Udtalelser, er, at han er saa ganske fremmed for den Tankegang, at Staten skulde have Ret eller Pligt til at gribe ind overfor monopolagtige Sæmmenslutninger. Det gik igennem alle Ministerens Bemærkninger. For Eksempel naar han talte om de mange Tanke, de 10 000 Tanke, der er opstillet her i Landet, ser han det kun ud fra et Synspunkt, som i og for sig selvfølgelig er meget rigtigt, at det i sig selv fordyrer Omkostningerne ved Benzinsens Udbringelse til Forbrugerne. Men han tænker slet ikke paa, at disse 10 000 Tanke tillige er Monopolets Middel til at holde Forbruget i Monopolets Haand, og saaledes kunde jeg anføre andre Eksempler derpaa. Paa samme Maade er det, naar Ministeren siger, at Adgangen her i Landet til at handle med Benzin er fri; enhver kan indføre, hvorfra han vil, og saa meget han vil. Det er rigtigt. Men den højtærede Minister ved godt, at dette at skabe en Organisation til Indførsel af Benzin til den billigst mulige Pris kræver en saadan Samling af Forbrugernes Interesser, at den er meget vanskelig; og den højtærede Minister vil ikke kunne nægte, at hvis Statsstyrelsen havde Interesse i at give den fornødne Haandsrækning ved at foretage de fornødne Undersøgelser i Spørgsmaalet til Fremkaldelsen af en saadan Organisation,

er det muligt. Derfor maa jeg fastholde mine Udtalelser fra før om, at det er den højtærede Regering, der hindrer Prisnedsættelsen paa Omraader som dem, der her er Tale om, hvor monopolagtige Sæmmenslutninger og Prisaftaler holder Prisen oppe. Det er Regeringen, der hindrer det eller i alt Fald Venstrepartiet ved sin fuldkommen uforstaaelige Modstand mod enhver Trustlovgivning her i Danmark. Jeg forstaaer altsaa, at den højtærede Minister ikke agter at lade den Undersøgelse foretage gennem et saadant alsidigt sammensat Udvalg. Det beklager jeg meget stærkt, navnlig fordi jeg ikke har saa forfærdelig megen Tillid til de Undersøgelser, Ministeren selv vil foretage, naar de skal foretages paa Baggrund af det, Ministeren sagde her i Dag, at han fandt ikke, at Benzinpriserne her i Landet for Tiden er særlig høje. Jeg tror nok, han staar ret ene med den Anskuelse.

I. A. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at vi maatte alligevel udøve en Sindelagscensur, for det var aabenbart Sindelaget i Redaktør Reventlows Foredrag, der var noget i Vejen med. Nej, det var ikke saa meget Sindelaget, der var noget i Vejen med, som det, at Redaktør Reventlow havde givet Sindelaget en ualmindelig saarende Form overfor en Række Nationer, som Danmark er interesseret i at staa sig godt med. Det ærede Medlem sagde: Ja, men det var jo sandt, hvad han skrev. Det kan enhver have sin Mening om, hvor meget sandt der var i det. Men der er visse Sandheder, som en lille Nation ikke skal gale ud gennem sin Radio, naar de er saarende overfor Lande, som det ingen Interesse har af at saare. Jeg erindrer tidligere fra dansk Politik, da den yderligtgaende Retning, som det ærede Medlem Hr. Holstein tilhører, havde en kriblende Lyst til at sige Sandheder overfor den tyske Nation, og da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det Parti, han tilhører, øjeblikkelig var rede med en Advarsel. Nej, en lille Nation skal ikke sparke en stor Nation op ad Skinnebenene, og en vis Forstand skal der naturligvis være hos en lille Nation, enten den store Nation, som man har Lyst til at sige Sandheder eller sparke over Skinnebenene, hedder Tyskland eller Frankrig. Vi havde indenfor Programudvalget den Opfattelse, at Redaktør Reventlows Foredrag kunde ikke sendes ud, fordi det vilde virke skadeligt for Landets Interesser, og